

N:o 13.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 Mars 1875, kl. 2 e. m.

*Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 6,
i anledning af väckt motion om underdånig skrifvelse till
Kongl. Maj:t rörande skärpning i gällande fiskeristadgas bestämmelser angående skydd för späda fisk-
yngel.*

Uti en af Herr J. G. Granlund inom Andra Kammaren väckt och till Utskottet öfverlemnad motion, N:o 139, har motionären förmålt, att, oaktadt Kongl. Fiskeristadgan den 29 Juni 1852 i allmänhet syntes lemna skydd för fisket i landets mindre insjöar, detsamma ganska mycket missbrukades derigenom att fisket idkades dels med sådan redskap att det späda ynglet ej sparades, dels ock under lektiden; att motionären ansåg, det bestämda förbud i denna riktning borde utfärdas, såsom redan skett beträffande hummer och ostron; att, då gällande jagtstadga på bestämda tider skyddade villebrådet, fisken äfven borde under lämpliga tider lemnas lika skydd; att, enligt motionärens förmenande, bestämmelserna uti 22 § Fiskeristadgan icke voro uti berörda hänseende tillfyllestgörande; och att på många orter, der förr idkats ett lönande insjöfiske, som dock numera till följd af missbruk aftagit, önskades skärpta bestämmelser för fiskets skyddande; på grund hvaraf allt motionären hemställt, att Riksdagen måtte till Kongl. Maj:t ingå med en underdånig skrifvelse om skärpning af nu gällande fiskeristadga i den syftning motionären antydt.

Den af motionären åberopade paragraf af fiskeristadgan lyder sålunda:
"Hafva flere, samfäldt eller hvar för sig, fiskerättighet i samma vatten,

då skall fisket så bedrifvas, att leken ej förstöres, och att den utlekta fisken och det späda ynglet sparas. Fördenskull varder härmed i allmänhet stadsgadt: att notkilar af väf skola vara till begagnande förbjudna; att not med så fina masker, att spädt fiskeyngel deri kan fångas, ej må nyttjas till annat fiske, än efter norss eller annat agn för krokfiske; samt att sillfiske ej får ske med not eller vad, som öfverstiger 4 famnars längd och 4 famnars djup, och hvarå maskerna äro finare än att en tums afstånd finnes mellan knutarna äfven i bröstet; dock må de bevisligen nu befintliga större vadar brukas intill den 1 Januari 1855.

Dessutom skall, der någon rättgäende det begär eller Konungens Befallningshafvande så nödigt aktar, för hvarje ort bestämmas:

a) under hvilka delar af året, med hänsigt till det ena eller andra fiskslagets lektid, fisket efter samma fiskslag bör inställas;

b) det sätt, hvarpå fiske under tillåten tid bör ske, så ock med hvad redskap, och huru denna, med iakttagande af hvad här ofvan i allmänhet stadgats, bör vara beskaffad till storlek, maskér eller sammansättning i öfrigt;

c) hvad eljest till fiskets bevarande och upphjelpande kan tjena, såsom bortskaffande af uppgrundningar i vattendragen och andra hinder för fiskens gång;

samt särskildt med afseende å fiske efter lax, hvilken brukar värtiden från hafvet eller större sjöar uppgå i floderna för att leka, samt derefter vid slutet af sommaren eller hösten återvända jemte ynglet,

d) under hvilka tider denna fisk kan, efter erfarenheten, antagas gå från lekplatserna till hafvet eller större sjöar. Under dessa tider skall allt laxfiske i vattendraget inställas; och skola fördenskull dertill brukade redskap, jemte alla i vattendraget befintliga ålkistor och andra fiskebyggnader, emellertid vara tillslutne eller å land upplagde.

De bestämmelser, nu sagde äro, skola på det sätt tillvågbringas, att Konungens Befallningshafvande, hvar i sitt län, å lämpliga tider och ställen hålla sammanträden, hvartill kallas delegarne i fiskevattnet jemte kronoombud om kronan eger del deri, kronans arrendatorer, och de fiskelag, som derstädes idka fiske; att de sålunda kallade, som komma tillstädes, yttra sig i ämnet; och att det, hvarom de flesta sig förena, anses för de fiskandes öfverenskommelse.

Sådan öfverenskommelse, hvilken jemväl bör bestämma påföljd för öfverträdelse deraf till högst 50 riksdalers böter, jemte förlust af redskap och fångst, skall derefter pröfvas af Konungens Befallningshafvande och, der den ändamålsenlig är, stadfästas. Finner Konungens Befallningshafvande öfverenskommelsen ej ändamålsenlig, eller kan den ej träffas, meddele Konungens Befallningshafvande då förordnande i ämnet genom utslag, hvaröfver klagan må

föras i den ordning, som för hushållningsmål är i allmänhet föreskrifven. Konungens Befallningshafvande låte sedan till vederbörandes efterrättelse kungöra hvad öfverenskommet eller stadgadt blifvit.

De för fiskes bedrifvande å en eller annan ort i behörig ordning tillkomna beslut, som nu redan äro gällande, må fortfarande tjena till efterlefnad, så vida de befinnas ej vara mot denna stadgas allmänna föreskrifter stridande.“

I motsats mot motionären anser Utskottet berörda paragraf, som, jemte det den innehåller bestämd föreskrift derom att, der flere, samfäldt eller hvar för sig, ega fiskerättighet i samma vatten, fisket skall så bedrifvas, att leken ej förstöres och att den utlekta fisken och det späda ynglet sparas, tillika berättigar hvarje särskild rättsegande, som icke skulle anse berörda föreskrift tillfyllestgörande, att i stadgad ordning väcka fråga om de ytterligare bestämmelser och inskränkningar i afseende på tiden, under hvilken fiske må bedrifvas, fiskeredskapens beskaffenhet m. m., som, med hänsyn till skiljaktiga naturförhållanden och andra omständigheter, kunna för landets olika delar anses vara af behovet påkallade, innefatta tillräckligt skydd i det med motionen afsedda syfte, hvadan Utskottet får hemställa,

att Herr Granlunds förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

På Utskottets vägnar:

A. Adlersparre.
